

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudce Obvodního soudu pro Prahu 2 JUDr. Milan Rossi rozhodl v hlavním líčení konaném v Praze dne 17.10.2019 **t a k t o :**

Obžalovaný

██████████ A ██████████ Č ██████████,

nar. ██████████ v ██████████ OSVČ – v oboru zprostředkování obchodu a služeb, trvale bytem ██████████

se podle § 226 písm b) tr. řádu **z p r o š ť u j e** obžaloby státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 27.2.2015 sp.zn. ██████████ pro skutek, že :

přibližně od poloviny dubna 2012, kdy se poškozená M ██████████ D ██████████ poté, co ji chytil pod krkem, silně jí stiskl ruku a křičel na ni, neboť mu sdělila, že se chce odstěhovat, narychlo odstěhovala z jeho bytu, v němž jí v době řešení její obtížné životní situace umožnil obývat jeden pokoj, začal vyhledávat její osobní blízkost na různých místech; od prosince 2012, kdy zjistil, že poškozená má přítele T ██████████ H ██████████ ji nevyžádaně kontaktoval výtavými telefonáty i sms zprávami s prosbami o setkání k projednání jejich vztahu, posléze jí telefonicky vyhrožoval, že jí udělá ostudu v práci a zničí jí pracovní i soukromý život, takže poškozená byla nucena změnit své telefonní číslo, načež si zjistil kontakt na T ██████████ H ██████████ a napsal mu e-mail s prosbou o kompenzaci za bydlení poškozené v jeho bytě a v tomto obtěžujícím jednání neustal ani po osobní schůzce s poškozenou a T ██████████ H ██████████ dne 21.12.2012, při které mu poškozená znovu jasně sdělila, že si nepřeje, aby ji nadále kontaktoval, načež nejméně ve dnech 12.6.2013, 14.7.2013 a 3.9.2013 zaslal pod smyšlenými jmény na protikorupční elektronickou adresu ČOI anonymní udání o údajném korupčním jednání poškozené a ██████████ Š ██████████ což bylo projednáváno vedením ČOI i Policií ČR, posléze v průběhu podzimu a zimy 2013 rovněž

anonymně rozeslal 44 kolegům v zaměstnání poškozené a bývalé manželce pana H. e-mail a vhodil do domovní schránky rodičů poškozené dopis, v nichž poškozenou nařkl z mileneckého vztahu s jejím nadřízeným Š. z perverzního sexuálního chování a z klientelistických vazeb, přičemž shodný text vložil pod smyšleným jménem na počátku roku 2014 také na facebookový profil Kavárny provozované panem H. a na facebookový profil nezletilé dcery p. H. K. H. a rovněž opakovaně nezjištěným předmětem vytvořil rýhu až na kov v metalickém laku na celé kapotě vozidla poškozeného T. H. tov. zn. Ford Galaxy rz barvy, vin parkující v místě jejich bydliště, a to nejprve v průběhu cca 3 týdnů na přelomu února a března 2013 v Praze dále dne 21.10.2013 kolem 22.20 hod. a posléze v době od cca 21.00 hod. dne 25.7.2014 do cca 8.00 hod. dne 26.07.2014 v Praze čímž majiteli vozu poškozenému T. H. způsobil škodu v prvním případě ve výši 50 364,- Kč (z čehož částka 32 520,- Kč byla uhrazena Českou pojišťovnou), ve druhém případě škodu ve výši 20 152,- Kč (z čehož byla Českou pojišťovnou uhrazena částka 18 386,- Kč) a ve třetím případě škodu ve výši 12 801,- Kč (z čehož byla Českou pojišťovnou uhrazena částka 11 801,- Kč), přičemž v důsledku celého jednání obviněného musela poškozená, která měla z obviněného strach i s ohledem na jeho časté střídání emocí, vyhledat pomoc psychoterapeuta,

t e d y

měl **j e d n a k** jiného dlouhodobě pronásledovat tím, že mu vyhrožoval jinou újmou, sledovat jej a omezovat jej v jeho obvyklém způsobu života a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých,

měl **j e d n a k** o jiném sdělit nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání a narušit jeho rodinné vztahy,

měl **j e d n a k** poškodit cizí věc a způsobit tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

č í m ž m ě l s p á c h a t

jednak přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm.a),b),d) tr. zákoníku,

jednak přečin pomluva podle § 184 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

jednak přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že v žalobním návrhu označený skutek je trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr.ř. se poškozená M. H. nar. bytem Česká pojišťovna a.s., se sídlem Spálená 75/16, 113 04 Praha 1 a T. H. o d k a z u j í se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

1. Zdejší soud rozhodl ve věci obžalovaného ■■■ A ■■■ Č ■■■ rozsudkem ze dne 15. března 2019, tak že jej uznal vinným, že od prosince 2012, kdy se pozitivně dozvěděl, že poškozená M ■■■ D ■■■ která se v dubnu 2012 odstěhovala z jeho bytu, v němž jí v době řešení její obtížné životní situace umožnil obývat jeden pokoj, má přítele T ■■■ H ■■■ a o které se znalecky podáno domníval, že jejich přátelský kontakt přeroste v milostný, a opak nedokázal přijmout vzhledem k histrionské poruše osobnosti, která jej disponuje ke zkreslenému chápání a hodnocení skutečností, s malou schopností bez nepřímé agrese respektovat zájmy a potřeby ostatních; začal aktivně vyhledávat její osobní blízkost nejprve v místě bydliště s legendou nutnosti doplacení údajného dluhu za podnájem a za pomoc se studijní prací, kontaktoval ji vyčítavými telefonáty i SMS zprávami s prosbami o setkání k projednání jejich vztahu, posléze jí telefonicky za účasti svědků vyhrožoval, že jí udělá ostudu v práci, a zničí jí pracovní i soukromý život, takže poškozená byla nucena změnit své telefonní číslo; načež si zjistil elektronický kontakt na T ■■■ H ■■■ a napsal mu z adresy a c ■■■ @centrum.cz e-mail s prosbou o kompenzaci za bydlení poškozené v jeho bytě, a v tomto obtěžujícím jednání neustal ani po osobní schůzce s poškozenou a T ■■■ H ■■■ dne 21. 12. 2012, při které mu poškozená znovu jasně sdělila, že si nepřeje, aby ji nadále kontaktoval, načež nejméně ve dnech 12. 6. 2013, 14. 7. 2013 a 3. 9. 2013 zaslal pod smyšlenými jmény ■■■ @centrum.cz a ■■■ 52@gmail.com na protikorupční elektronickou adresu ČOI anonymní udání o údajném korupčním jednání poškozené a ■■■ Š ■■■ což bylo projednáváno vedením ČOI i Policií ČR, posléze v průběhu podzimu a zimy 2013 rovněž anonymně rozeslal 44 kolegům v zaměstnání poškozené a bývalé manželce pana H ■■■ e-mail, a shodný text byl formou neofrankovaného dopisu nalezen v domovní schránce rodičů poškozené, v nichž poškozenou nařkl z mileneckého vztahu s jejím nadřízeným ■■■ Š ■■■ z perverzního sexuálního chování a z klientelistických vazeb, přičemž shodný text vložil pod smyšleným jménem na počátku roku 2014 také na facebookový profil Kavárny ■■■ provozované T ■■■ H ■■■ a na facebookový profil nezletilé dcery T ■■■ H ■■■ - K ■■■ H ■■■ dne 19. 11. 2013 zaslal pod smyšleným jménem ■■■ @email.cz na Úřad městské části Praha 2 a jeho živnostenský odbor pod neanonymním, ale neexistujícím jménem I ■■■ V ■■■ ve spojení s adresou ■■■ @email.cz, stížnost na majitele restaurace Café ■■■ přičemž v důsledku jednání obžalovaného poškozená, která měla z obžalovaného osobní strach, strach o svého přítele a jeho podnikání v provozovně ■■■ existenční obavu ze ztráty zaměstnání, strach o jejich majetek a sousedské vztahy, i s ohledem na jeho časté střídání emocí, musela kromě výměny telefonního čísla, přestěhování z místa původního bydliště, neboť se opakovaně vozem či osobně pohyboval kolem bydliště na Praze ■■■ ale nakonec i na Praze ■■■ vyhledat v březnu 2014 odbornou pomoc psychoterapeuta Mgr. Jiřího Chavály, u společnosti Gaudia, o.p.s., a; a rovněž nezjištěným ostrým předmětem vytvořil rýhy až na kov a prohloubeniny v metalickém laku na kapotě vozidla poškozeného T ■■■ H ■■■ tov. zn. Ford Galaxy ■■■, rz ■■■ ■■■ barvy, vin ■■■ dne 21. 10. 2013 kolem 22.20 hod. v Praze ■■■ (nahlášeno PCR 22. 10. 2013), čímž majiteli vozu poškozenému T ■■■ H ■■■ způsobil škodu ve výši 20 152,- Kč (z čehož byla Českou pojišťovnou uhrazena částka 18. 386,- Kč), čímž spáchal jednak přečin nebezpečného pronásledování podle §

354 odst. 1 písm. a), b), d) trestního zákoníku, jednak přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, jednak přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, a byl za toto jednání odsouzen podle § 184 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 16 měsíců. Podle § 81 odst. 1 tr. zák. a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. e) tr. zák. byla obžalovanému uložena povinnost, aby v průběhu doby zkušební, jako podmínku osvědčení se v ní nevstupoval do aktuálního obydlí poškozených M. H. nar. a T. H. nar., - bytu nacházejícího se v domě č. jakož i do jeho bezprostředního okolí vymezeného vzdáleností 200 m od domu, do domu čp. jakož i do jeho bezprostředního okolí vymezeného vzdáleností 200 m od domu, ani do případně změněného obydlí; nevstupoval na pracoviště poškozené M. H. nar. v domě v ulici jakož i do jeho bezprostředního okolí vymezeného vzdáleností 50 m od domu a T. H. nar., - Café nacházející se v domě jakož i do jeho bezprostředního okolí vymezeného vzdáleností 50 m od domu, ani do případně změněného místa zaměstnání či podnikání; aby nevstupoval do obydlí poškozené L. H. M. nar. a K. H. nar. - bytu nacházejícího se v domě č. p. na ulici jakož i do jeho bezprostředního okolí vymezeného vzdáleností 50 m, ani do případně změněného obydlí; a aby se zdržel navazování kontaktů s poškozenými M. H. nar. a T. H. nar. E. H. M. nar. a K. H. nar. včetně osobních, internetových na sociálních sítích, e-mailových a telefonických, a aby se podle svých sil a možností vyhýbal setkávání se s vyjmenovanými poškozenými.

2. V rámci adhezního řízení soud rozhodl tak, že podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný povinen zaplatit poškozené M. H. nar. bytem na nemajetkové újme částku 30.000,- Kč, že podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému T. H. nar., bytem částku 1.000,- Kč a podle § 228 odst. 1 tr.ř. že je obžalovaný povinen zaplatit poškozené České pojišťovně a.s., se sídlem Spálená 75/16, 113 04 Praha 1, škodu ve výši 18.386,- Kč a se zbytky svých nároků na náhradu škody byli podle 229 odst. 2 tr.ř. poškození T. H., M. H. a Česká pojišťovna a.s odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání státní zástupkyně i obžalovaný. Městský soud v Praze projednal odvolání v neveřejném zasedání konaném dne 13. června 2019 a usnesením 7To 207/2019 podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu napadený rozsudek zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.
4. Obžaloba ze dne 27.2.2015 sp.zn. u přečinu nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm.a),b),d) tr. zákoníku, vycházela ze zjištění, že přibližně od poloviny dubna 2012, kdy se poškozená M. D. poté, co ji

chytil pod krkem, silně jí stiskl ruku a křičel na ni, neboť mu sdělila, že se chce odstěhovat, narychlo odstěhovala z jeho bytu, v němž jí v době řešení její obtížné životní situace umožnil obývat jeden pokoj, začal vyhledávat její osobní blízkost na různých místech; od prosince 2012, kdy zjistil, že poškozená má přítele T. H., ji nevyžádaně kontaktoval vyčítavými telefonáty i sms zprávami s prosbami o setkání k projednání jejich vztahu, posléze jí telefonicky vyhrožoval, že jí udělá ostudu v práci a zničí jí pracovní i soukromý život, takže poškozená byla nucena změnit své telefonní číslo, načež si zjistil kontakt na T. H. a napsal mu e-mail s prosbou o kompenzaci za bydlení poškozené v jeho bytě a v tomto obtěžujícím jednání neustal ani po osobní schůzce s poškozenou a T. H. dne 21.12.2012, při které mu poškozená znovu jasně sdělila, že si nepřeje, aby jí nadále kontaktoval. Z takto zjištěného skutkového děje měla za prokázané, že obžalovaný měl jiného dlouhodobě pronásledovat tím, že mu vyhrožoval jinou újmou, sledovat jej a omezovat jej v jeho obvyklém způsobu života a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých.

5. Obhajoba obžalovaného plně korespondovala s argumenty odvolání proti původnímu rozsudku. Ten odvolání odůvodnil tím, že jednání kvalifikovaného jako nebezpečné pronásledování se měl dopustit tím, že od prosince 2012, poté, co se dozvěděl, že poškozená navázala vztah s T. H., měl aktivně vyhledávat její blízkost, nejprve v místě bydliště ohledně doplacení údajného dluhu za podnájem a později SMS zprávami s prosbami o setkání k projednání jejich vztahu a posléze jí telefonicky za účasti svědků vyhrožovat ostudou v práci a zničením pracovního i soukromého života. Dále elektronickým kontaktováním T. H. ohledně ubrání dluhu za bydlení, přičemž v tomto jednání neměl ustát ani po osobní schůzce s poškozenou a T. H. dne 21. 12. 2012. Skutková věta obžaloby není nikterak strukturována a ani z odůvodnění není jasné, které části skutkové věty vztahuje k jakým skutkovým podstatám. Lze předpokládat, že zlé uvedené skutečnosti by mohly být posuzovány jako přečin nebezpečného pronásledování. Uvedené skutečnosti nemohou naplnit objektivní stránku přečinu nebezpečného pronásledování, přičemž takto popsané skutečnosti jsou i v rozporu s provedeným dokazováním. Obžalovaný se unáhlil při vznesení požadavku na úhradu kompenzace za bydlení v jeho bytě a pomoc při vyhotovení diplomové práce. Tento požadavek na počátku roku 2013 přehodnotil a sdělil poškozené, že již ničeho dalšího nepožaduje. Poškozená u hlavního líčení sdělila, že jako obtěžující shledávala jeho chování poté, co se před Vánoci 2012 dozvěděl o jejím vztahu, avšak mezi jeho posledním vyjádřením ohledně požadavku na finanční plnění v lednu 2013 a výzvami z roku 2014 mezi nimi žádná komunikace neproběhla, což s deficitem skutkové věty, spočívající v absenci označení doby, po kterou mělo závadové jednání probíhat s cílem stanovit podmínku dlouhodobosti takového jednání, ústí v závěr, že v období od Vánoc 2012 do počátku ledna 2013 nemohla být naplněna podmínka dlouhodobosti závadového jednání. Další skutečnosti popsané ve skutkové větě nemohly být způsobilé naplnit skutkovou podstatu přečinu nebezpečného pronásledování, neboť jimi nemohlo být páčeno dlouhodobé pronásledování poškozené tím, že by bylo vyhrožováno ublížením na zdraví nebo jinou újmou jí nebo jejím osobám blízkým, že by byla vyhledávána její osobní blízkost, nebo její sledování anebo omezení v jejím obvyklém způsobu života.

Pokud takové skutečnosti státní zástupce i soud sledal, opomněl úvahy o charakteru konkrétní újmy poškozené uvést.

6. Soud mohl vycházet pouze z dobrovolně vydaných listin, SMS zpráv a mailů, které byly do spisu řádně založeny stranami. Ty mohl porovnávat jejich obsahem, motivem vzniku i osobou tvůrce. Obžalovaný byl při výslechu na policii dne 10.3.2014 předložen přehled části komunikace SMS zpráv zaslaných z čísla [REDAKCE] na číslo [REDAKCE] (č.198-100) za období od 16.11.2011-20.12.2012 – celkem 48 přijatých *nikoli odeslaných* zpráv – . Dále policii předložil na č.l. 247 – 282 výzvy M [REDAKCE] D [REDAKCE] o úhradu závazku za nájem, za konzultantské služby v průběhu přípravy bakalářské práce ode dne 4.10.2011-10.4.2012, dále 1. a 2. upomínku úhrady závazku, přičemž dne 6.1.2015 se na policii dostavil T [REDAKCE] H [REDAKCE] a předložil totéž.
7. Poškozená M [REDAKCE] D [REDAKCE] potvrdila, že se v létě 2011 rozešla se svým přítelem a obžalovaný jí nabídl, že u něj může bydlet v bytě na adrese [REDAKCE]. Uvedl, že s tím nemá problém, neboť má více bytů a tento byt nebude využívat, neboť bude svůj volný čas trávit u nemocného otce v Pardubicích. Nakonec přes toto tvrzení využíval tento byt pravidelně k bydlení i on, kdy přespával v obývacím pokoji na gauči. Poškozená prohlašovala, že se ho opakovaně ptala na finanční vyrovnání za možnost ubytování, ale říkal jí, že když uklízí celý byt, jsou vyrovnání. Nemluvila o žádné kasičce, nebo příspěvku na jídlo. Potvrdila, že se cítila obžalovanému Č [REDAKCE] zavázána, tak asi 5x přijala nabídku jít s ním na hodinu tenisu. Jeho výzvy na společně strávený víkend mimo Prahu ale nikdy nepřijala. Obžalovaný Č [REDAKCE] jí také občas sehnal nějaké materiály na bakalářskou práci. Kolem vánoc 2011 jí prvně začal naznačovat, že jí má asi rád (milostná báseň, dárky s její fotografií). Svědkyně uvedla, že se vyjádřila, že s ním být nechce, nemá o něho zájem. Navíc měla 2 zaměstnání a studovala vysokou školu. Potvrdila, že věděl, že si hledá nové bydlení, ale na její sdělení, že se odstěhuje, reagoval tak, že ji chytil silně jednou rukou pod krkem, přiškrtil ji, druhou rukou ji chytil silně za biceps ruky, trásl s ní a řval na ní, že všechno zkasila. Ona se mu vyškubla, něco řekla, načež on si uvědomil, že to přehnal a vyběhl ven. Ona se zamkla v pokoji a bála se. Potajmu se pak odstěhovala.
8. Bylo prokázáno, že oba byli poté ve vzájemném telefonickém a mailovém kontaktu a řešili v podstatě jen její bakalářskou práci. V létě 2012 se seznámila s T [REDAKCE] H [REDAKCE] majitelem provozovny Cafe [REDAKCE]. K poslednímu osobnímu kontaktu s obžalovaným došlo asi v říjnu 2012, kdy jí sdělil, že mu zemřel otec a prosil ji, zda by s ním nezašla na kafe, neboť si potřeboval s někým promluvit. S tím souhlasila, schůzka proběhla normálně, rozešli se v dobrém. Vyprávěl jí o otci a ptal se jí na práci a školu. Před vánoci 2012 se obžalovaný nějak dozvěděl o její nové známosti (od kolegy K [REDAKCE] - lidé z ČOI obžalovanému říkali, že s poškozenou D [REDAKCE] jen ztrácí čas, a dne 19.11.2012 mu telefonoval svědek K [REDAKCE] že poškozená má nějakého kavárníka, kdy už to konečně pochopí), a od té doby volal jí z jeho dvou telefonních čísel i z pevné linky někdy i 40x za den a k tomu např. dne 19.12.2012 jí poslal asi 15 SMS zpráv.
9. K tomu svědek [REDAKCE] I [REDAKCE] K [REDAKCE] uvedl, že obžalovaný vzplanul láskou k poškozené D [REDAKCE] a dělal hlouposti, jako že si ji k sobě nastěhoval domů a půjčoval jí auto (

- uvedl, že mu to osobně jednou sdělil u kávy). Jednou si mu také postěžoval, že mu nepřispívá na nájem. Ještě po jeho odchodu z ČOI se s ním asi 4x setkal.
10. Poškozený T [redacted] H [redacted] potvrdil, že obžalovaný poškozenou neustále vyhledával na adrese jejího bydliště a snažil se ji kontaktovat, přičemž obsah telefonátů se stále stupňoval až do té míry, že jí začal vyhrožovat, že jí zničí soukromě i pracovně všemi prostředky, začal se o ni bát a navrhl jí, aby se k němu přestěhovala. Když již četnost kontaktů ze strany obžalovaného byla nesnesitelná, musela si poškozená v prosinci 2012 změnit telefonní číslo. Obžalovaný jí pak volal na i na služební telefon, ale protože věděl, že hovory na tento telefon mohou být monitorovány a nahrávány, toho po chvíli zanechal.
 11. Dne 20.12.2012 pak byla z důvodu neustávajícího obtěžujícího chování obžalovaného nucena změnit své telefonní číslo. I poté jí asi 10x volal a napsal 2 SMS zprávy na její pracovní mobilní telefon – v jedné z těchto zpráv jí sdělil, že jí i T [redacted] H [redacted] řeší lidé od I [redacted] K [redacted] – v té době pracovník ČOI, což chápala jako výhrůžku poškození u zaměstnavatele i jako výhrůžku směřující k pracovní likvidaci jejího přítele. Posléze obžalovaný mailem kontaktoval jejího přítele se žádostí o finanční kompenzaci za nájem v bytu od listopadu do dubna.
 12. Obžalovaný popsal, že když si poškozená D [redacted] změnila své telefonní číslo, učinila to asi proto, že jí jejich komunikace byla nepříjemná – do té doby si psali a telefonovali vzájemně tak 3x denně a psali si 1-2 maily denně – k bakalářské práci i o životě, risknul to a napsal na mail, který našel na netu, panu H [redacted] žádost, o vyřešení vyúčtování za bydlení D [redacted] u něho s tím, že ona mu nebere telefony.
 13. Dohodli se na schůzce 21.12.2012, kam šla také (což obžalovaného překvapilo) a celou dobu měl skloněnou hlavu a nepodíval se jí ani do očí. Požadoval 15 000,- Kč s tím, že pokud to neuhradí, požádá o úhradu její rodiče. Dohodli se na nějaké kompenzaci za ubytování s tím, že sepíše dohodu o narovnání. Na této schůzce obžalovanému také před přítelem řekla, aby jí přestal kontaktovat, což zopakoval i její přítel s tím, že potřebuje klid z důvodu možné gravidity. Obžalovaný potom zaslal mail, v němž poškozené sdělil, že přes svátky o všem přemýšlel a žádné finanční vyrovnání nepožaduje.
 14. Schůzku potvrdil i svědek H [redacted], když uvedl, že před vánoci 2012 mu od obžalovaného přišel e-mail na jeho soukromou adresu h [redacted] t [redacted] @seznam.cz s požadavkem o finanční kompenzaci za bydlení poškozené v bytě obžalovaného se žádostí o schůzku. Ta proběhla 21.10.2012 v restauraci v Mánesově ulici. Po určitých nesmyslných částkách se dohodli na sumě 15 000,- Kč (poškozená byla ochotná i tuto podle něj neodpovídající částku uhradit, aby od něj měla již klid). Vypracování smlouvy o narovnání předal právníkovi a text smlouvy pak zaslal na mail obžalovanému. Ten se po Novém roce ozval elektronicky poškozené, že o všem přemýšlel a žádné peníze nechce. Při schůzce svědkovi obžalovaný také na jeho přímý dotaz sdělil, že mu jde pouze o uhrazení peněz, na což mu řekl, aby tedy nadále jednal pouze s ním a poškozenou již vůbec nekontaktoval.
 15. Dále obžalovaný popřel, že by poškozenou záměrně vyhledával v místech jejích bydlišť, sportovních aktivit apod. Uvedl, že někdy na jaře 2013 asi 1x nebo 2x potkal poškozenou D [redacted] na Ladronce na kolečkových bruslích. Od té doby jí nekontaktoval a tím byl

pro něj jeho vztah s ní ukončen. Po odchodu paní D. se cítil jako zneužitý pitomec, cítil se být využitý. Ona mu psala, že jí je líto, že on to takto „hroší“. Nikdy se mu nevyjádřila, že by o něj měla zájem jako o svého partnera nebo o sex s ním. Když ji pohladil nebo vzal kolem ramen jako psychickou podporu, nijak na to nereagovala. Nikdy jí nenapadl, ani jí nevyhrožoval. Ví, že bydlela na (jednou tam zahlédl její auto, přičemž i věděl, jakou značku vozu si pořídila při vyměně). O dalších bydlištích neví, adresu palačinkárny pana H. zná, předpokládá, že tam někde i bydlel, když na setkání přišel v prosinci lehce oblečený. Kolem té palačinkárny několikrát šel, díval se, jak vypadá. Pokud jde o jeho přítomnost v bydlišti rodičů poškozené, tak tam se pouze díval, kde poškozená bydlí, byl před domem u schránek před vchodem, do domu nešel. Nevěděl kam se pan H. z přestěhoval. Ví jen, že bydlel v ulici to zjistil, když na něj sháněl kontakt. Žádné anonymy neposílal. Bývalou manželku ani dceru pana H. nezná. Bydlí zřejmě v té ulici (to lze normálně „vygooglit“).

16. Obžalovaný poskytl Policii ČR doslovný přepis SMS komunikace s paní D. když se rozhodl, že svůj telefon policii nevydá, neboť telefonická komunikace v něm obsahuje řadu osobních údajů, které se paní D. netýkají.
17. Po vyhodnocení takto předaných důkazů, soud zjistil, že SMS zprávy obžalovaným předané jsou z období od 16.11.2011 do 20.12.2012 – jedná se výhradně o SMS zprávy zaslané poškozenou jemu, přičemž v průběhu dubna 2012 je patrná změna obsahu SMS zpráv zasílaných jemu poškozenou. Nejpозději od 25.4.2012 mu poškozená standardně vysvětluje, proč nemá čas, že z něj nikdo nedělá "debila", že s ním hovoří na rovinu a nemá problém si věci vyříkat..., v období po úmrtí otce obžalovaného pak jde o soucitné SMS. Ze dne 20.12.2012 je obžalovaným uvedena jediná zpráva, *na rozdíl od výpisu poskytnutého poškozenou, který z tohoto dne obsahuje celkem 40 vzájemně zaslaných zpráv - ze dne 19.12.2012 obžalovaný nedoložil jedinou zprávu - na rozdíl od poškozené, která doložila celkem 22 vzájemných zpráv.*
18. V obou případech více zpráv zaslal obžalovaný poškozené – v poměru 13 x 7 dne 19.12.2012 a 26 x 14 dne 20.12.2012).
19. Co se týče obhajoby obžalovaného proti právní kvalifikaci jeho jednání jako přečinu nebezpečného pronásledování, ve skutkové větě napadeného rozsudku byl počátek páčání tohoto skutku vymezen: „od prosince 2012, kdy se obžalovaný pozitivně dozvěděl, že poškozená má přítele“. Obžalovaný se před Vánocemi 2012 dozvěděl o známosti poškozené a dne 19. 12. 2012 mu telefonoval svědek K. že poškozená má nějakého kavárníka a od té doby začalo soustavné pronásledování a obtěžování. Poškozená policejnímu orgánu předložila SMS komunikaci s obžalovaným za období od 19. do 20. 12. 2012, kdy jí od obžalovaného došlo 39 SMS zpráv, jejichž znění se nachází na č. l. 416 až 418. Ve stejném období poškozená zaslala obžalovanému 23 SMS zpráv. Z SMS zprávy ze dne 19. 12. 2012 ve 21.38 hod. vyplývá, že se obžalovaný dostavil před dům, ve kterém poškozená bydlela, a žádal jí, aby přišla ven nebo mu umožnila návštěvu v bytě, protože by nechtěl dělat divadlo před lidmi v práci, což poškozená odmítla. Na dotaz, zda poškozená přijde ven nebo zda má zítra přijít do práce, poškozená sdělila, že zítra do práce nejde. Dále jí obžalovaný sdělil, že lidi od IK poškozenou chtějí řešit s panem H. Chtěl by jí dát pár rad, protože věci jsou už v pohybu a nechce jí vidět

plakat. Na to poškozená odpovídá, že to dává na policii, považuje to za vyhrožování. Dne 20. 12. 2012 v 16.29 hod. obžalovaný uvádí, že by se rád s jejími rodiči dohodl vyrovnání za půltroční podnájem, neboť s ní nebo s panem H. [redacted] hádá, že se nedomluví. Následujících 6 SMS zpráv obžalovaného a 2 SMS zprávy poškozené se týkají tohoto tématu. Dne 21. 12. 2012 obžalovaný zaslal na e-mail poškozenému žádost o pomoc, aby mu poškozená uhradila 24.000,- Kč za 6 měsíců podnájem s tím, že zvažuje, že se obrátí na její rodiče a zaměstnavatele. Téhož dne se obžalovaný s poškozeným, který se dostavil v doprovodu poškozené, osobně sešli, přičemž dne 22. 12. a 29. 12. obžalovaný zaslal poškozenému další dva e-maily týkající se jimi dohodnuté úhrady dluhu za podnájem poškozené ve výši 15.000,- Kč. Dne 1. 1. 2013 obžalovaný zaslal e-mail, že žádné peníze za bydlení nechce.

20. Zdejší soud je vázán právní názorem odvolacího soudu, že výše popsané jednání nenaplnuje zákonné znaky objektivní stránky přečinu dle § 354 odst. 1 písm. a), b), d) tr. zákoníku, **neboť není dán znak dlouhodobosti**, ani z předložené SMS či e-mailové komunikace nevyplývalo, že by obžalovaný poškozené vyhrožoval ublížením na zdraví nebo jinou újmou jí nebo osobám jí blízkým. Znaky tohoto přečinu nemohou být naplněny ani jedním dostavením se obžalovaného k bydlišti poškozené a jeho žádostí, aby sešla dolů nebo ho pustila nahoru do bytu nebo zda má za ní druhý den přijít do práce, neboť se nejedná o dlouhodobé pronásledování tím, že by vyhledával její osobní blízkost nebo jí sledoval a omezoval jí v obvyklém způsobu života.
21. **Obžaloba byla podána i pro jednání, které mělo naplňovat zákonné znaky skutkové podstaty přečinu pomlůvy podle § 184 odst. 1 tr. zákoníku**, když obžalovaný po prosinci 2012 M. [redacted] D. [redacted] telefonicky vyhrožoval, že jí udělá ostudu v práci a zničí jí pracovní i soukromý život, takže poškozená byla nucena změnit své telefonní číslo, načež si zjistil kontakt na T. [redacted] H. [redacted] a napsal mu e-mail s prosbou o kompenzaci za bydlení poškozené v jeho bytě a v tomto obtěžujícím jednání neustal ani po osobní schůzce s poškozenou a T. [redacted] H. [redacted] dne 21.12.2012, při které mu poškozená znovu jasně sdělila, že si nepřeje, aby jí nadále kontaktoval, načež nejméně ve dnech 12.6.2013, 14.7.2013 a 3.9.2013 zaslal pod smyšlenými jmény na protikorupční elektronickou adresu ČOI anonymní udání o údajném korupčním jednání poškozené a Š. [redacted] což bylo projednáváno vedením ČOI i Policií ČR, posléze v průběhu podzimu a zimy 2013 rovněž anonymně rozeslal 44 kolegům v zaměstnání poškozené a bývalé manželce pana H. [redacted] e-mail a vhodil do domovní schránky rodičů poškozené dopis, v nichž poškozenou nařkl z mileneckého vztahu s jejím nadřízeným Š. [redacted] z perversního sexuálního chování a z klientelistických vazeb, přičemž shodný text vložil pod smyšleným jménem na počátku roku 2014 také na facebookový profil Kavárny [redacted] provozované panem H. [redacted] a na facebookový profil nezletilé dcery p. H. [redacted] K. [redacted] H. [redacted]. V tom bylo spatřováno, že o jiném sdělit nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání a narušit jeho rodinné vztahy
22. Obžalovaný opakovaně popírá, že by poškozenou záměrně vyhledával v místech jejích bydlišť, sportovních aktivit apod. Uvedl, že někdy na jaře 2013 asi 1x nebo 2x potkal

poškozenou D [redacted] na Ladronce na kolečkových bruslích. Od té doby jí nekontaktoval a tím byl pro něj jeho vztah s ní ukončen. Po odchodu paní D [redacted] se cítil jako zneužitý pitomec, cítil se být využitý. Ona mu psala, že jí je líto, že on to takto „hroť“. Nikdy se mu nevyjádřila, že by o něj měla zájem jako o svého partnera nebo o sex s ním. Když ji pohladil nebo vzal kolem ramen jako psychickou podporu, nijak na to nereagovala. Nikdy jí nenapadl ani jí nevyhrožoval. Ví, že bydlela na [redacted] (jednou tam zahlédl její auto, přičemž i věděl, jakou značku vozu si pořídila při výměně). O dalších bydlíštích neví, adresu palačinkárny pana H [redacted] zná, předpokládá, že tam někde i bydlel, když na setkání přišel v prosinci lehce oblečený. Kolem té palačinkárny několikrát šel, díval se, jak vypadá. Pokud jde o jeho přítomnost v bydlíšti rodičů poškozené, tak tam se pouze díval, kde poškozená bydlí, byl před domem u schránek před vchodem, do domu nešel. Nevěděl kam se pan H [redacted] z [redacted] přestěhoval. Ví jen, že bydlel v ulici [redacted] to zjistil, když na něj sháněl kontakt. Žádné anonymy neposílal. Bývalou manželku ani dceru pana H [redacted] nezná. Bydlí zřejmě v té ulici [redacted] (to lze normálně „vygooglit“).

23. Svědkyně poškozená tvrdila, že protože ji obžalovaný obtěžoval v místě bydlíště, byla nucena přestěhovat ke svému příteli do [redacted]. Tuto adresu nikomu nesdělila, ale obžalovaný se zřejmě dovítil, že bydlí poblíž provozovny. Cafe [redacted]. Poté přišel na adresu provozovny Cafe [redacted] anonym s tím, že p. H [redacted] podvádí s ředitelem ČOI [redacted] a kolegou S [redacted] na špatně napsanou adresu kolegyně P [redacted] (a jí samotné v kopii) byl zaslán e-mail poslaný od [redacted]@atlas.cz, v níž anonym píše, že se zamilovala do nesprávné osoby, do podvodníka, který ji zneužívá a pisatel jí poté nechce vidět smutnou a kolabující. Navíc pisatel píše, že ona právě dokončuje bakalářské studium a bylo by vhodné, aby měla úlevy v práci.
24. Z výše popsané je patrné, že pisatel byl velmi dobře obeznámen s její situací. Od března 2013 do 13.12.2013 pak byly z dalších, za tím účelem založených emailových adres popsaných výše) zaslány na antikorupční linku ČOI a na ústředí inspektorátu ČOI mailly, v nichž pisatel (jednou vystupující jako T [redacted] H [redacted], kdy ale svědek H [redacted] uvádí pod přísahou, že nic takového nepsal) upozorňuje na korupční jednání [redacted] S [redacted] s níž je poškozená spolčená.
25. Ze svědecké výpovědi [redacted] I [redacted] S [redacted] si soud ověřil, že poškozená D [redacted] v ČOI patří k nejsvědomitějším pracovníkům, takto je hodnocena přímou nadřízenou [redacted] P [redacted]. Neví, že by byla jakkoliv problémová osoba. Zná ji pouze pracovní, žádný bližší či intimní vztah nikdy neměli. Není ani pravdou, že by navštěvoval swingers párty. Všechna nařčení, která do zaměstnání na něho i paní D [redacted] přišla, jsou zcela nepravdivá. Všiml si, že poškozená D [redacted] z jejich obsahu byla viditelně po psychické stránce velmi „špatná“. V důsledku všech doručených anonymů a udání mohli oba přijít o zaměstnání a mohly být poškozeny i mezilidské vztahy. On sám se musel vyjadřovat ke 2 mailům. Jakékoliv protiprávní jednání z jeho strany či od poškozené D [redacted] se šetřením nepotvrdilo. S obžalovaným jej seznámil [redacted] K [redacted] který se jej ptal, zda nemá zájem o nového pracovníka na ústředí ČOI a představil mu jeho. Vedl s ním pohovor, ale neměl volné pracovní místo. Na ČOI jej potom zaměstnal právě [redacted] K [redacted] na pozici

- inspektora. Pan Č. z ČOI odešel ještě ve zkušební době, pamatuje si, že jeho pracovní nasazení nebylo optimální.
26. Poškozená D. doložila, že přišel e-mail všem kolegům z ČOI, že udržuje poměr s Š. na své kolegy mu donášší, dostává za to od něj odměny a dárky, chodí s ním do privátních klubů na swinger's party a je tam vyhlášena svou perversností. Kvůli těmto e-mailům musela poškozená opakovaně podávat vysvětlení na komisi ústředního ředitele ČOI pana V.
27. Z výpovědi přímé nadřízené poškozené L. P. soud zjistil, že poškozenou D. znala ještě před jejím nástupem na ČOI, neboť chvíli chodila s jejím synem. Na ČOI se ale dostala bez jejího přičinění. Č. znala pouze ze zaměstnání, byl také jejím podřízeným, na ČOI působil asi 2,5 měsíce, a pracovní poměr ukončil poté, co nesložil povinnou tzv. „malou kvalifikační zkoušku“. Možnosti opravy zkoušky nevyužil a odešel. Přestože i on byl jejím podřízeným, byl jediným, u koho bylo K. vymíněno, že jej bude úkolovat pouze on sám. Nevěděla o tom, že by D. a Č. měli nějaký vztah, na pracovišti se podle ní neprojevovalo, že by se sblížili. O vztahu poškozené D. a Š. jí není nic známo. Š. jí k tomu řekl, že se obsah mailu řeší na ústředním inspektorátu ČOI. Poškozená D. jí řekla o anonyech a mailech zasílaných i v rámci její rodiny a rodiny p. H. i o poškození vozidla p. H. Toto poškozená snášela velmi špatně a vždy, když o tom mluvila, se rozplakala. Na pracovišti poškozená podle jejích slov vnímala, že po doručení pomlouvačných mailů, se k poškozené kolegové chovali jinak, distancovali se od ní, což rovněž těžce nesla. V jiných životních situacích než v souvislosti s těmito událostmi poškozenou nikdy neviděla psychicky labilní. Neví, že by ČOI užívala za zaviněním koncovku atlas.
28. Dopis shodného znění pak obdrželi také rodiče poškozené D. (její otec následně podle fotografie, kterou poškozená získala na webu, jednoznačně poznal obžalovaného Č. jako osobu, která se pohybovala kolem jejich schránky). Z obálky dopisu byly v rámci žádosti o odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie sejmuty otisky prstů, ovšem pro nedostatečný počet obsažených specifických markantů tyto stopy nebyly použitelné a také vyhodnotitelné.
29. Výpověď poškozené, že obžalovaného poznal podle jí předložené fotografie její otec, je za situace úmrtí otce poškozené a nemožnosti jeho osobního výslechu, toliko nepřímým důkazem. Poté, co mu byla poškozenou předložena fotografie obžalovaného, by byla případná rekognice důkazně značně problematická, neboť by mohla být důvodně zpochybňována, zda poznával osobu, se kterou se setkal, či osobu, která mu byla poté ukázána na fotografii.
30. Dne 27.3.2013 přišel v kopii na pracovní adresu poškozené (jako hlavní adresát byla uvedena nadřízená poškozené pí. P. ovšem koncovka její adresy byla chybná) e-mail, v němž anonym žádá paní P. aby slečně D. domluvila, že pan H. není pro ni tím pravým, a že ji zneužívá. V létě 2013 svědkovi H. bývalá manželka předala anonymní dopis, který jí dorazil do místa bydliště, podle něhož sl. D. jí a

jejich dceru v práci velmi nevybíravým způsobem pomlouvá. Bývalé ženě svědek H [redacted] vysvětlil, kdo dopis napsal, a že na autora hodlají podat trestní oznámení. Proto to již neřešila, a když jí do zaměstnání přišel e-mail k jejím rukám, se shodným obsahem jako byl rozeslán zaměstnancům ČOI očernujícím paní D [redacted] s návětim, aby věděla, kdo její dceru vychovává, pouze mu mail přeposlala a smazala jej.

31. K tomu E [redacted] H [redacted] M [redacted] bývalá manželka I [redacted] H [redacted] uvedla, že v polovině května 2013 dostala poštou do poštovní schránky na adrese jejího bydliště v Praze [redacted] anonymní dopis, podle něhož milenka jejího manžela slečna D [redacted] o ní na ČOI říká, že je hloupá a hysterická kráva a její dcera je rozmazlený spratek. Dne 13.12.2013 pak na pracovní mail, který je veřejnosti přístupný a dohledatelný na webových stránkách jejich společnosti, obdržela e-mailovou zprávu z adresy [redacted]@centrum.cz, adresovanou jí „pro jednatelku H [redacted] M [redacted]“ s tím, že jí je zaslán text, který přišel „jim všem“ na ČOI, aby věděla, s kým její dcera tráví čas a kdo ji vychovává. Text pak byl shodného znění jako ten rozeslaný 44 zaměstnancům ČOI o mileneckém vztahu sl. D [redacted] s [redacted] Š [redacted] jejím klientelismu a sexuální perverznosti.
32. Svědkyně E [redacted] H [redacted] M [redacted] také potvrdila, že v únoru 2014 pak obdržela její 9letá dcera na facebookový profil text shodného znění s tím, zda ví, že její nová máma je kurva. Příspěvek smazala, dceři zablokovala sdílení, a o zprávě vyrozuměla bývalého manžela. Ten jí říkal, že autorem všech zpráv je zhrzený citel poškozené D [redacted] že mu opakovaně poničil auto a shodný text poslal i na facebookový profil jeho kavárny. Uvedla soudu, že běžně rodině oslovovali dceru K [redacted]
33. V květnu 2013 se kvůli obžalovanému poškozená D [redacted] a I [redacted] H [redacted] přestěhovali na stávající adresu [redacted]
34. V červnu 2013 byl zaslán z e-mailové adresy podobné adrese poškozeného H [redacted] ([redacted]@atlas.cz) a podepsán jakoby jeho jménem (ovšem ve znění T [redacted] H [redacted] i s tím, že to podává jako majitel kavárny [redacted] podle něhož se od svědkyně D [redacted] dozvěděl, že [redacted] Š [redacted] bere úplatky a „výpalné“ od podnikatelů za to, že u nich nedělá kontroly... Poškozená D [redacted] byla na korupčním oddělení ČOI na výslechu a věc řešila i PČR, kde byl na výslechu i T [redacted] H [redacted] a prohlásil tam, ale i zdejšímu soudu, že nic takového nepsal, přičemž má za to, že jde o práci obžalovaného. Svědek dále uvedl, že slyšel, že obžalovaný byl na ČOI přijat s perspektivou toho, že by mohl v budoucnu nastoupit právě na post [redacted] Š [redacted]
35. Důkazně bylo zjištěno, že lednu 2014 pak byl na facebookový profil kavárny [redacted] vložen příspěvek od osoby M [redacted] J [redacted] jehož text je shodný s textem e-mailu, který přišel 44 zaměstnancům ČOI, jeho ženě na mail do zaměstnání a s textem dopisu, který byl vhozen do schránky rodičů poškozené. Po vložení tohoto příspěvku se svědkovi H [redacted] ozvala řada jeho známých, co si o tom mají myslet a on měl starosti s tím, jak ji to vysvětlit. Způsobilo mu to značné osobní problémy. Na jeho provozovnu Cafe [redacted] pak přišla také opakovaně kontrola jak ze živnostenského odboru ÚMČ, tak z Inspektorátu práce, a to na základě anonymních udání, o nichž je přesvědčen, že jsou dílem obviněného. Živnostenský odbor v jeho provozovně neshledal pochybení, výsledky kontroly Inspektorátu práce mu do doby výslechu na PČR nebyly známy.

36. Pokud soud z odůvodnění zrušujícího usnesení zjistil právní názor odvolacího soudu na jednání kvalifikované jako přečin pomluvy dle § 184 odst. 1, 2 tr. zákoníku, zjistil, že ani v minulosti, a ani při doplnění dokazování po zrušujícím rozhodnutí, před ním nebyl proveden ani jediný přímý důkaz, že obžalovaný zaslal pod smyšlenými jmény e-maily a dopisy uvedeném v napadeném výroku o vině. Bylo prokázáno, že obžalovaný měl důvod k poškozené nadále upírat pozornost. Jak vyplývá z provedených důkazů, nenaplněná očekávání obžalovaného ve vztahu k poškozené jej velice silně citově zasáhlo.
37. I podle odvolacího soudu na základě provedených důkazů bylo ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu zjištěno, že obžalovaný měl v zažalovaném období nepochybně motiv, aby se za svůj milostný neúspěch poškozené i poškozenému mstil. Je možno uzavřít, že poškozená pracovala na velmi exponovaném místě, kde bylo poměrně běžné, že docházelo k anonymním udáním. Tímto hypotetickým motivem však lze podle soudu logicky vysvětlit jen část anonymních podání, jejichž zaslání je obžalovanému v napadeném výroku kladeno za vinu. Uvedeným hypotetickým motivem však logicky nelze vysvětlit anonymní písemnosti, týkající se poškozeného. Pisatel anonymů byl velmi dobře seznámen se situací poškozené. Lze jistě teoreticky připustit, že se osoba postižená v důsledku kontroly poškozené mohla anonymně obrátit na protikorupční elektronickou adresu České obchodní inspekce. Již mnohem méně pravděpodobné je, že by zjistila e-mailové adresy 44 kolegů poškozené v zaměstnání. Ještě mnohem méně pravděpodobné pak je, že by zjistila e-mailovou adresu bývalé manželky poškozeného a adresu bydliště rodičů poškozené a anonym osobně vhodila do jejich poštovní schránky a dále, že by zjistila facebookový profil nezletilé dcery poškozeného.
38. V rámci hodnocení důkazů dle § 2 odst. 6 tr. řádu tak soud uvážil, že ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu zjištěný motiv obžalovaného ke spáchání zažalovaného skutku nemůže postačovat k jednoznačnému závěru, že ho musel spáchat pouze obžalovaný, když zasílané písemnosti neobsahují žádnou informaci, kterou by mohl znát a zjistit pouze obžalovaný. Při absenci přímého důkazu, jako je tomu v této trestní věci, musí nepřímé důkazy tvořit uzavřený řetězec, který by obžalovaného jednoznačně usvědčoval a současně vylučoval jakýkoliv jiný skutkový děj pro obžalovaného příznivější. Provedeným dokazováním nebylo ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu prokázáno jeho autorství jakékoliv zprávy uvedené ve skutkové větě obžaloby.
39. Obžaloba byla podána i pro přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl obžalovaný dopustit tak, že opakovaně nezjištěným předmětem vytvořil rýhu až na kov v metalickém laku na celé kapotě vozidla poškozeného I. H. tov. zn. Ford Galaxy, rz, barvy, vin parkující v místě jejich bydliště, a to nejprve v průběhu cca 3 týdnů na přelomu února a března 2013 v Praze, dále dne 21.10.2013 kolem 22.20 hod. a posléze v době od cca 21.00 hod. dne 25.7.2014 do cca 8.00 hod. dne 26.07.2014 v Praze, čímž majiteli vozu poškozenému T. H. způsobil škodu v prvním případě ve výši 50 364,- Kč (z čehož částka 32 520,- Kč byla uhrazena Českou pojišťovnou), ve druhém případě škodu ve výši 20 152,- Kč (z čehož byla Českou pojišťovnou uhrazena částka 18 386,- Kč) a ve

třetím případě škodu ve výši 12 801,- Kč (z čehož byla Českou pojišťovnou uhrazena částka 11 801,- Kč, a tak měl poškodit cizí věc a způsobit tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou.

40. Soud v rámci posuzování tohoto skutkového děje byl zavázán prvním názorem Městského soudu v tom, že mezi jednotlivými skutky, spočívajícími v poškození vozidla, není blízká souvislost časová ve smyslu § 116 tr. zákoníku, neboť měly být spáchány na přelomu února a března 2013, dne 21. 10. 2013 a od 25. do 26. 7. 2014.
41. Z toho vyplynul závěr, že obžaloba měla být správně podána pro tři trestné činy poškození cizí věci dle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, a nikoli pro jeden trestný čin dle § 228 odst. 1 tr. zákoníku.
42. **Ke skutku z přelomu února a března 2013** soud kromě oznámení události poškozeným, rozhodnutí PCR o odložení věci, protože se nepodařilo dohledat pachatele, a listin dokládajících řešení pojistné události, neměl žádnou konkrétní indicii, vedoucí k obžalovanému. Kromě domněnek a předpokladů poškozeného a jeho partnerky.
43. Poškozený uvedl, že v únoru 2013, když se chystali odjet vozem na dovolenou do Itálie, zjistil, že mu byla odcizena zadní RZ u jeho vozu, který parkoval přímo před jeho domem. Věc nahlásil na policii, ale do zahraničí takto odjet nemohl, protože jim propadla již zaplacená dovolená. Poté na přelomu února a března 2013 někdo úmyslně opakovaně poškrábal lak na jeho vozidle, a to na celém voze až na kov a rovněž prokopnul přední pravý blatník (což doložil fotodokumentací). Poškození přibývala postupně v průběhu cca 3 týdnů. Oznámení na PCR učinil 24.3.2013, byla provedena fotodokumentace a po prověření věc odložena s tím, že nebyl zjištěn pachatel. Faktura za opravu vozu byla vystavena na částku 50 364,- Kč.
44. Soud z výpovědi svědkyně D. [redacted] zjistil, že na dovolenou měli jet s dcerou partnera a skutečně neodjeli. Z výpovědi matky dítěte, však soud zjistil, že dcera byla v plánovaný čas s otcem, nevrátila se jí domů a popisovala, jak s otcem lyžovali.
45. Tento případ byl s pojišťovnou jako jediný řešen fakturou, ostatní rozpočtem. Faktura nebyla poškozenému pojišťovnou uznána v plné výši a vznikl rozdíl 14.844,- Kč (50.364 – uznaných 35.520,- Kč na č.l. 534 spisu).
46. **Ke skutku ze dne 21.10.2013** soud nemůže uzavřít, že vina obžalovaného byla prokázána na základě výpovědi poškozeného H. [redacted] a poškozené D. [redacted] (dnes F. [redacted]), svědka K. [redacted] výsledků poznávacího řízení, kamerového záznamu a spisového materiálu pojišťovacího ústavu. Poškozený vypověděl, že ráno vozidlem odvezl dceru do školy. Pak se vrátil. Nevšiml si, že je vozidlo poškozené. V poledne mu volal soused, že si myslí, že má poškozené auto, že tam v noci viděl nějakého pána, ale nedal si to do souvislosti. Viděl v noci pána, který šel okolo jeho auta. Sousedi měli kamery, které zasahovaly do prostoru, kde to auto stálo. Dal jim ten záznam. Podle odvolacího soudu obsah výpovědi poškozeného obžalovaného ze spáchání zažalovaného skutku neuvěřuje. Poškozená vypověděla, že došlo k poškození vozidla. Zjistila, že je možné

navštívit jejich sousedy, protože mají kameru, která je natočená do ulice. Kamerový záznam jí byl přehrán přímo od sousedů. Bylo z něj patrné, že poškození udělal obžalovaný.

47. Podle soudu ani výpověď poškozené obžalovaného ze spáchání zažalovaného skutku přímo neuvěřuje, neboť obsah její výpovědi lze shrnout tak, že obžalovaného poznala na kamerovém záznamu. Svědek K. [REDACTED] vypověděl, že se vracel kolem jedné hodiny se synem domů, a když šli kolem auta poškozeného, tak se podívali a byly ty vrypky. Ještě tam byly špony, že to bylo vidět, že je to čerstvé. Poškozená strana vozidla byla ta odlehlá od domu. Tak vytočil poškozeného telefonicky. Večer viděl postavu, která šla po chodníku, vybočila do silnice, obešla auto poškozeného a pokračovala dál. Neslyšel skřípání plechu, nebo že by tam docházelo k poškození. Když tu postavu poškozenému popsal, poškozený na to reagoval tak, že mu to připomíná pána, který pronásleduje jeho přítelkyni. Ta postava obešla auto jen z jednoho boku. Vstoupila do vozovky a obešla to auto vozovkou. Neměl ten dojem, že by poškozovala auto.
48. Podle závazného právního názoru odvolacího soudu z odůvodnění zrušujícího usnesení nemůže zdejší soud k rekognici, která byla se svědkem K. [REDACTED] provedena, při úvaze o vině obžalovaného přihlídnout, neboť došlo k porušení § 104b odst. 4 tr. řádu, podle kterého není-li možno ukázat osobu, která má být poznána, rekognice se provede podle fotografií. Podle judikatury je jedním z těchto případů situace, že totožnost poznávané osoby ještě není zjištěna. Tato situace však v nyní projednávané trestní věci logicky nastat nemohla, neboť by policejní orgán nemohl zařadit mezi čtyři fotografie obžalovaného. Druhý případ je, že poznávaná osoba je nezvěstná. Z provedeného dokazování však vyplývá, že obžalovaný se v době konání rekognice zdržoval na adrese trvalého bydliště, a v jeho účasti na rekognici policií naprosto nic nebránilo.
49. **Soud doplnil dokazování čtením Protokolu o ohledání místa činu ze dne 22. 10. 2013, ze kterého vyplynulo, že na vozidle jsou rýhy po obvodu vozidla mimo nárazníky a střechu. Na LP blatníku je rýha o délce 45 cm. Na LP dveřích je rýha v délce 50 cm. Na LZ dveřích se nachází rýha o délce 70 cm. Na LZ blatníku je rýha o délce 45 cm. Na Z dveřích je rýha o délce 1 m. Na PZ blatníku se nachází rýha o délce 30 cm. Na středu PZ dveřích se nachází rýha o délce 50 cm. Na PP dveřích je vryp o délce 40 cm. Na PP blatníku je vryp o délce 70 cm.**
50. Pokud tento důkaz soud hodnotil nejen jednotlivě, ale i v souhrnu s výpovědí svědka K. [REDACTED] který popsal pohyb osoby na místě činu a s obsahem kamerového záznamu, na kterém je vidět muž bílé pleti, vyšší, silnější postavy, s krátce střiženými vlasy, oblečen do středně tmavé rozepnuté bundy s délkou pod zadek a tmavších kalhot, jehož levá ruka se dostala do kontaktu s kapotou – kufrem vozidla a poté s celou pravou stranou vozidla při pohledu zezadu, v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, nemohl uzavřít, že takové poškození, popsané v protokolu, mohlo být způsobeno jednáním osoby pozorované K. [REDACTED]. Ta se pohybovala u kufru vozidla a na jeho pravé straně. Jak vznikly rýhy na přední kapotě a na levé straně, ani svědectví, ani kamerový záznam neosvětluje. Tuto noc nebyl žádný další pohyb osob u vozidla zjištěn, protože jinak by jej buď předchozí, nebo další část záznamu zaznamenala, a vyhotovitel záznamu by jej jistě předložil.

51. Pokud obžalovaný v odvolání argumentoval úředním záznamem policie o vyhodnocení kamerového záznamu, nemá tato listina (i podle názoru Městského soudu) charakter listinného důkazu dle § 112 odst. 2 tr. řádu, ani úředního záznamu o provedení dalších úkonů dle § 158 odst. 3 a 5 tr. řádu, který lze číst se souhlasem obžalovaného a státního zástupce. Vzhledem k tomu, že dle § 2 odst. 12 tr. řádu smí při rozhodování v hlavním líčení, jakož i ve veřejném, vazebním a neveřejném zasedání přiblížnout jen k těm důkazům, které byly při tomto jednání provedeny, nelze s úspěchem argumentovat tím, co poškozený uvedl či neuvedl policejnímu orgánu do úředního záznamu o podání vysvětlení. Proto soud musel opakovaně zamítnout obhajobě návrh provedením důkazu tímto úředním záznamem.
52. Podle právního názoru odvolacího soudu zdejší soud uzavřel, že důkaz kamerovým záznamem je legální, a to na i přes skutečnost, že poškozený neuvedl jméno osob, vlastnicích kamerový systém, který záznam pořídil. Kamerový záznam obsahuje datum i časový úsek 59 vteřin, který zaznamenává. Tvzení obžalovaného o přátelském vztahu svědka K. a poškozeného, nemá oporu v provedeném dokazování, neboť byl zjištěn toliko běžný sousedský vztah. Tvzení obžalovaného, že pokud svědek popisoval údajný skutek, ten pravděpodobně vůbec neviděl a popisoval pouze situaci, kterou shlédl na kamerovém záznamu, je toliko spekulací, která nemá jakýkoliv podklad v provedených důkazech. Soud postupoval v souladu se zákonem, když v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu hodnotil výpověď svědka K. jako věrohodnou.
53. Ke dni 21.10.2013 byli obžalovaným navrhováni ke svědectví J. V. V. K. a M. D. Svědci V. K. a D. popsali, že byli v přítomnosti obžalovaného v pardubické restauraci. Oba si upamatovali na situaci díky tomu, že to bylo pondělí a bylo před parlamentními volbami. V. každé pondělí jezdil do Prahy, protože v úterý byl týden co týden na poradě s ředitelem společnosti španělské společnosti, pro kterou tedy pracoval jako poradce pro zdravotnictví, a vždycky v úterý v 10 hodin mívali porady a tehdy, teď už neví, z jakých důvodů, se obžalovaný zastavil v Pardubicích, kde se spolu potkali. Pamatuje si to proto, že v tom týdnu byly krajské volby, nebo parlamentní volby a byl dlouhá léta v politice, takže ví, že o tom hodně diskutovali. Byli v nějaké restauraci, kde byli ještě i nějací lidé a byli tam dlouho. Svědek znal akorát V., se kterým se už kdysi potkal. Bavili se o všem možném. Bylo už pozdě a už toho hodně vypili, tak nejel dál a přespal u V. K. doma, proto to bylo neobvyklé a pamatuje si to. On ráno odešel dřív, a jel do Prahy autem svědka. Běžně jezdil na desátou, ale ví, že tehdy museli jet později, protože nebyli ráno úplně ve stavu, aby odjeli, takže asi někdy v poledne. Svědek V. potvrdil, že v podvečerních hodinách dne 21.10.2013 byl po celou dobu až do dopoledních hodin následujícího dne v přítomnosti obžalovaného.
54. Soud I. snipně tak uvěřil spontánní výpovědi svědků V. V. K. a M. D. kteří všichni zcela jednoznačně potvrdili, že dne 21.10.2013 byly s obžalovaným v restauraci Garáž v Pardubicích, ten den si všichni pamatovali z toho důvodu, že to bylo pondělí před parlamentními volbami, přičemž z jejich podání uclze vyčíst jakoukoliv skutečnost svědčící o nevěrohodnosti jejich tvrzení. Je třeba poukázat

na skutečnost, že poškození ve svých výpovědích neuváděli, že by obžalovaného v inkriminované době viděli. Jen z výpovědi poškozených v přípravném řízení i u hlavního líčení, týkajících se předchozího dne shodně vyplynulo, že zahlédli přes plot muže, podobného obžalovanému. Podle soudu není konzistentnost výpovědí rozhodujícím kritériem jejich věrohodnosti, neboť stejně tak lze konzistentně vypovídat pravdu i lhát. Postačující pouze, aby si vypovídající osoba byla schopna zapamatovat, co vypovídala v předchozích výpovědích a nedostala se tak s nimi do rozporu.

55. Svědkův poměr k účastníkům řízení (např. kamarádský poměr) nezakládá nezpůsobilost svědčit. Soud má pouze povinnost vzít poměr svědka k účastníkům řízení v úvahu při hodnocení svědkovy výpovědi. (Soudy mají v některých případech sklon přikládat výpovědi osob spojených s účastníkem řízení, v jehož prospěch vypovídají, téměř nulovou hodnotu, případně si z jejího obsahu vyberou pouze to, co je pro účastníka řízení negativní, zatímco části vyznívající v jeho prospěch odmítnou zohlednit pro svědkův vztah k účastníku řízení.) Takový postup není správný. Věrohodnost zde může být obecně o něco nižší než v případě zcela nezaujaté osoby, soud však výpověď nemůže zcela ignorovat.
56. Ohledně chování svědka při výslechu je pro soud významná zejména jeho přesvědčivost, jistota, plynulost výpovědi a ochota odpovídat na otázky. Jako negativní je vnímáno např. nejisté chování svědka, nebo pokud svědek nedokáže některé skutečnosti věrohodně vysvětlit. Na druhou stranu, důvodem těchto jevů nemusí být to, že svědek při své výpovědi neuvádí pravdu. Nervozita může pramenit již z toho, že se svědek při své výpovědi u soudu nachází v pro něj nezvyklé a nepříjemné situaci, případně si na některé skutečnosti nedokáže vzpomenout. Vnější obraz svědkovy výpovědi ovlivňuje např. i jeho věk, zdravotní a psychický stav. Všechny tyto vlivy je třeba vzít v úvahu.
57. Jak svědek V [redacted] tak i svědci D [redacted] a K [redacted] působili na soud věrohodně, pamatovali si i přes odstup času, základní logickou dějovou linku odpoledne a večera, a soud jejich věrohodnost výpovědi hodnotil s přihlédnutím k: tomu, jaký má svědek vztah k účastníkům řízení a k projednávané věci (přátelé obžalovaného z jeho rodného města), tomu, jaká je jeho rozumová a duševní úroveň (svědci jsou úspěšní podnikatelé s patřičným vzděláním), okolnostem, jež doprovázely jeho vnímání skutečností, o nichž vypovídá, vzhledem ke způsobu reprodukce těchto skutečností a k chování při výslechu (byli v restauraci v obvyklou dobu, zapamatovatelně v zasazení do pro region důležitých událostí, bez nemoci, byť v opilosti) a poznatkům získaným na základě hodnocení jiných důkazů.
58. Co se týče poškození vozidla v době od 25. do 26. 7. 2014 trestní stíhání bylo dle § 160 odst. 1 tr.ř. zahájeno usnesením policejního orgánu ze dne 6. 10. 2014, které bylo obhájci obžalovaného doručeno dne 13. 10. 2014 a obžalovanému bylo doručeno dne 13. 11. 2014. Obhájce proti němu podal stížnost dne 16. 10. 2014. Usnesením státní zástupkyně ze dne 9. 11. 2014 byla stížnost podaná obhájcem dle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta. Dne 13. 11. 2014 obžalovaný podal stížnost označenou proti usnesení proti zahájení trestního stíhání č. j. [redacted] V závěru stížnosti

obžalovaný uvedl, že argumentace k této stížnosti s konkrétními výhradami a námitkami z jeho strany je shodná s argumentací, která je uvedena ve stížnosti zaslané policejnímu orgánu dne 15. 10. 2014 advokátní kanceláří JUDr. Pavel Hrášek (doručeno dne 16. 10. 2014). Ostatní obsah tohoto podání obžalovaného se týká jím tvrzené podjatosti policejního orgánu. Vzhledem k tomu, že obhájce obžalovaného v této trestní věci nemá samostatné právo podat stížnost proti usnesení, a proto stížnost podává jménem a v zastoupení obžalovaného, podle konstantní judikatury, za situace, že stížnost podá jak obžalovaný, tak obhájce, je třeba na jejich podání hledět jako na jednu stížnost podanou obžalovaným.

59. Zdejší soud tedy v předchozím řízení pochybil, když dospěl k nesprávnému právnímu závěru, že trestní stíhání obžalovaného pro skutek, kterého se měl dopustit od 25. 7. do 26. 7. 2014, bylo nesprávně procesně zahájeno, neboť bylo rozhodnuto pouze o stížnosti obhájce a nikoli též o stížnosti obžalovaného. Alibi k jednotlivým dnům útoků poskytovali obžalovanému ke dni 26.7.2014 svědci F. [redacted] P. [redacted] a O. [redacted] P. [redacted]. Ani ti nebyli dříve osloveni policií. Po 4 letech si pak před soudem vzpomněli na detaily večera s obžalovaným. Jejich svědectví, ač mohlo být ze své podstaty pro soud účelové, protože si svědci s odstupem času pamatovali detaily, které jim musely být připomenuty obžalovaným, byli tedy před svým výsledkem instruováni, nebylo vyvráceno jiným přímým důkazem, či sérií nepřímých důkazů, neumožňující jinou variantu skutkového děje, než popisovanou svědky, tedy potažmo obhajobou. Soud znovu připomíná, že svědkův poměr k účastníkům řízení (např. kamarádský poměr) nezakládá nezpůsobilost svědčit. Soud má pouze povinnost vzít poměr svědka k účastníkům řízení v úvahu při hodnocení svědkovy výpovědi. Věrohodnost zde může být obecně o něco nižší než v případech zcela nezaujaté osoby, soud však výpověď nemůže zcela ignorovat.
60. Soud tedy zprostil obžalovaného ve skutku nebezpečného pronásledování, když zohlednil osobní poměry obžalovaného, míru útrap poškozené H. [redacted] v osobním i pracovním životě. Pokud bylo prokázáno, že měl obžalovaný ztrpčovat osobní i pracovní život poškozené a jejího tehdejšího přítele H. [redacted] aniž mu k tomu poškození dali jakýkoliv podnět, jednalo se o jednání krátkodobé. I když bylo motivováno mstou za to, že poškozená neopětovala jeho milostné city, s čímž se nedokázal vyrovnat. (závěr znaleckého posudku), jeho chování nelze považovat za dlouhodobé a systematické terorizování poškozených. Nebylo mu prokázáno, že byl ve svém jednání dlouhodobě důsledný, vynalézavý a zákeřný, neboť kromě prvotních zpráv a emailové komunikace z přelomu let 2012 a 2013 pestrá škála způsobů, kterými měl poškozené obtěžovat, nebyla autorstvím prokázána obžalovanému. O intenzitě prokázaných zásahů do osobního života poškozených nevypovídá skutečnost, že kvůli prokázanému jednání obžalovaného museli změnit bydliště, poškozená H. [redacted] se postupně stěhovala dokonce dvakrát, kromě toho si musela změnit telefonní číslo, že měla kvůli pronásledování od obžalovaného vážné problémy v práci a musela v březnu 2014 vyhledat pomoc psychologa.
- 61 Zdejší soud je vázán právní názorem odvolacího soudu, že výše popsané jednání nenaplňuje zákonné znaky objektivní stránky přečinu dle § 354 odst. 1 písm. a), b), d) tr. zákoníku, neboť není dán znak dlouhodobosti, ani z předložené SMS či e-mailové

komunikace nevyplývalo, že by obžalovaný poškozené vyhrožoval ublížením na zdraví nebo jinou újmu jí nebo osobám jí blízkým. Znaký tohoto přečinu nemohou být naplněny ani jedním dostavením se obžalovaného k bydlišti poškozené a jeho žádostí, aby sešla dolů nebo ho pustila nahoru do bytu nebo zda má za ní druhý den přijít do práce, neboť se nejedná o dlouhodobé pronásledování tím, že by vyhledával její osobní blízkost nebo jí sledoval a omezoval jí v obvyklém způsobu života.

- 62 Zasilání zpráv, které bylo subsumováno ve skutkové podstaty přečinu pomluvy, obžalovanému nebylo prokázáno. Poškozená pracovala na velmi exponovaném místě, kde bylo běžné, že docházelo k anonymním udáním. Motiv k páchání skutku mohl mít kdokoliv, koho v rámci provedeného dokazování nebylo prokázáno v jeho autorství jakékoliv zprávy uvedené ve skutkové věci napadeného rozsudku. Státní zástupce vychází ze svědectví poškozené H. a H. že ho měl poznat zemřelý otec poškozené při vložení dopisu do schránky v Sázavě. To kombinuje s totožným textem podání, které obdrželi spolupracovníci poškozené z fiktivně založené mailové adresy a zasláné v blízkosti tehdejšího místa zaměstnání obžalovaného. Otec poškozené v mezidobí zemřel, nebyl podroben rozpoznání a poznání jeho osoby mělo spočívat v předložení mu k nahlédnutí jeho fotografie, což vzhledem ke zjevně negativnímu postoji poškozené k jeho osobě muselo být podbarveno odpovídajícím emocionálním ovlivněním jeho úsudku.
- 63 Nebyl proveden ani jediný přímý důkaz, že obžalovaný zaslal pod smyšlenými jmény e-maily a dopisy uvedeném v napadeném výroku o vině. Bylo prokázáno, že obžalovaný měl důvod k poškozené nadále upírat pozornost. Jak vyplývá z provedených důkazů, nenaplněná očekávání obžalovaného ve vztahu k poškozené jej velice silně citově zasáhlo. Soud provedl důkaz čtením za souhlasu stran, znaleckých posudků znalců doc. Hynka a doc. Pavláta. K objektivnímu posouzení duševního stavu obviněného byli ve věci přibráni znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie. Vzhledem ke kverulantnímu chování obžalovaného v průběhu přípravného řízení, soud provedl nejprve zkoumání jeho vzniku. Obžalovaný totiž uvedl, že výslech ze dne 1.5.2015 a jeho provedení považuje za další akt represe, perzekuce a šikany ze strany vyšetřujícího policisty (okolnosti zadržení obžalovaného dne 5.1.2015 jsou policejním orgánem popsány v záznamu na č.l. 186-189 spisu).
64. Soud zjistil, že si obžalovaný předvolánky ke znalcům nepřebíral, na zasláný e-mail od znalce nereagoval. Proti osobám znalců i nutnosti úkonu samotného podal námítky a žádost o přezkum postupu policejního orgánu. Samotné vyšetření proto z důvodu nemožnosti obstatat jinak jeho osobní účast na něm bylo naplánováno po výslechu obžalovaného dne 05.01.2015 (kdy došlo k zadržení tehdy obviněného, který se úkonů odmítal zúčastnit, kdy okolnosti a sled všech událostí jsou popsány ve spisovém materiálu v záznamu PČR). Obžalovaný se následně odmítl podrobit vyšetření i pohovoru se znalci.
65. Znalci sdělili, že na podkladě spisového materiálu a osobního pozorování chování obžalovaného, právě dne 5.1.2015. mají dostatek podkladů, aby mohli znalecký posudek vypracovat i bez samotného vyšetření.

66. Ze závěrů psychiatrické části doc. Karla Hynka vyplývá, že u obžalovaného nebyla prokázána duševní choroba v užším slova smyslu. Osobnost obžalovaného je egocentrická, histriónská, vztahovačná s mohutnou kverulatorní produkcí. Závislost na návykových látkách je málo pravděpodobná. Diagnostikována tak může být u obžalovaného histriónská porucha osobnosti. Obžalovaný podle znalce netrpěl ani duševní poruchou, a mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto ovládat. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě společensky nebezpečný, porucha osobnosti je neléčitelná, zejména není-li k tomuto motivovaný. Intelekt obžalovaného je z klinického psychiatrického hlediska nadprůměrný, je schopen chápat smysl trestního řízení. Případné pokračování prověřovaného protiprávního jednání u něj nelze vyloučit.
67. Znalec z odvětví klinické psychologie dr. Pácalt uzavřel, že obžalovaný disponuje velmi dobrou inteligencí bez poruch nebo poškození, jeho schopnosti chápat a hodnotit skutečnosti je nicméně negativně ovlivněna histriónkou poruchou osobnosti, která jej disponuje ke zkreslenému chápání a hodnocení skutečnosti směrem k subjektivnímu, orientovanému na vlastní zájem. Osobnost obžalovaného je strukturována disharmonicky s převládajícím egocentrizmem, s malou schopností respektovat zájmy a potřeby sociálního okolí. Z charakteru jednání, pro které je stíhán, bude-li uznán vinným, je u něj zřejmá nepřímá agresivita vůči osobám, které překážejí jeho cílům a přímá agresivita vůči věcem. Není přitom možné spolehlivě odhadnout, nakolik je pravděpodobné, že může být přímo agresivní i vůči osobám. Nic nenasvědčuje tomu, že by úroveň a kvalita jeho kontaktů byla mimo hranici běžné normy (což je ovšem obtížné posoudit s ohledem na nespolečenský obžalovaného). Úroveň obecné věrohodnosti obžalovaného je vzhledem k histriónské poruše osobnosti (jež může zahrnovat i bájeví a lhavost) slabá, stejně tak jako konkrétní věrohodnost a kvalita jeho výpovědi.
68. Podle znalce je zřejmé, že obžalovaný nedokázal zvládnout vztah s poškozenou, který se nevyvíjel podle jeho představ. Poškozená se chovala tak, že si mohl slíbovat, že přátelský kontakt přeroste v milostný vztah (sestřehování – společné trávení volného času); nicméně není zřejmé, že by poškozená v jednání s obžalovaným překročila hranice směrem k milostnému vztahu, jak si to obžalovaný slíboval. Tuto skutečnost nedokázal obžalovaný vzhledem ke své osobnosti zvládnout, a na odmítnutí reagoval nepřímou i přímou agresivitou. Otevřenou pak podle znalce zůstává otázka, zda je potenciálně společensky nebezpečný, kdy toto bude záležet i na tom, zda a jak bude potrestán a jakým způsobem se s trestem vyrovná.
69. Obžalovaný napadl i fundovanost znaleckého posudku znalců Hynka a Pácalta, znalecký posudek vedle v rozporu s pravidly a předpisy realizovaného způsobu a samotného průběhu vypracování znaleckého posudku, tj. jako podklad pro vypracování ZP využití pro účely soudního řízení procesně nezpůsobilých a tedy nepoužitelných materiálů a dokumentů, nebylo realizováno řádně, tj. korektní a kompetentní znalecké zkoumání, dále pak nekorektní a nekompetentní vypracování ZP, především ze strany autorů ZP a tedy u daného ZP není respektována zásada presumpce neviny, neboť ve ZP se nejenom řeší otázka viny zkoumané osoby, ale celý ZP je vypracován na skutečnosti, že zkoumaný předmětné jednání realizoval a tedy že se skutků kladených mu za vinu dopustil a tyto

spáchal, což ve ZP je bráno jako fakt a nikoliv jako jednání zkoumanou osobou údajně realizované a především pak jednání, které mu má být teprve ze strany OČTR a případně i soudu prokázáno.

70. **I podle odvolacího soudu na základě provedených důkazů bylo ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu zjištěno, že obžalovaný měl v zažalovaném období nepochybně motiv, aby se za svůj milostný neúspěch poškozené i poškozenému mstil.** Je možno uzavřít, že poškozená pracovala na velmi exponovaném místě, kde bylo poměrně běžné, že docházelo k anonymním udáním. Tímto hypotetickým motivem však lze podle soudu logicky vysvětlit jen část anonymních podání, jejichž zaslání je obžalovanému v napadeném výroku kladeno za vinu. Uvedeným hypotetickým motivem však logicky nelze vysvětlit anonymní písemnosti, týkající se poškozeného. Pisatel anonymů byl velmi dobře seznámen se situací poškozené. Lze jistě teoreticky připustit, že se osoba postižená v důsledku kontroly poškozené mohla anonymně obrátit na protikorupční elektronickou adresu České obchodní inspekce. Již mnohem méně pravděpodobné je, že by zjistila e-mailové adresy 44 kolegů poškozené v zaměstnání. Ještě mnohem méně pravděpodobné pak je, že by zjistila e-mailovou adresu bývalé manželky poškozeného a adresu bydliště rodičů poškozené a anonym osobně vhodila do jejich poštovní schránky a dále, že by zjistila facebookový profil nezletilé dcery poškozeného.
71. V rámci hodnocení důkazů dle § 2 odst. 6 tr. řádu tak soud uvážil, že ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu zjištěný motiv obžalovaného ke spáchání zažalovaného skutku nemůže postačovat k jednoznačnému závěru, že ho musel spáchat pouze obžalovaný, když zasílané písemnosti neobsahují žádnou informaci, kterou by mohl znát a zjistit pouze obžalovaný. Při absenci přímého důkazu, jako je tomu v této trestní věci, musí nepřímé důkazy tvořit uzavřený řetězec, který by obžalovaného jednoznačně usvědčoval a současně vylučoval jakýkoliv jiný skutkový děj pro obžalovaného příznivější. Provedeným dokazováním nebylo ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu prokázáno jeho autorství jakékoliv zprávy uvedené ve skutkové větě obžaloby.
72. **Obžalovaný byl zproštěn i ve skutku poškození cizí věci.** Nebylo prokázáno, že obžalovaný opakovaně vytvořil rýhy na laku na celé karoserii parkujícího vozidla svědka H [redacted] a to v průběhu cca 3 týdnů na přelomu února a března 2013 na Praze [redacted] dále dne 21.10.2013 v čase cca 22.20 hod na Praze [redacted] a v čase od cca 21.00 hod dne 25.7.2014 do cca 8.00 hod dne 26.7.2014 na Praze [redacted] že neobžalovaný opakovaně procházel nebo projížděl autem v okolí bydliště svědků D [redacted] a H [redacted] že se večer dne 25.7.2014 nacházel v blízkosti zaparkovaného vozidla svědka H [redacted] na Praze [redacted] že to byl on, kdo byl večer dne 21.10.2013 viděn svědkem K [redacted] procházet se kolem zaparkovaného vozidla H [redacted] a rukou se dotýkat kapoty tohoto auta. Výpověď svědka K [redacted] a kamerový záznam potvrdily, že svědek viděl jít člověka po chodníku a po ulici tedy na veřejném prostranství, ve tmě tmy a z výšky 1. patra, a to ze vzdálenosti cca 25-30 metrů, kterak šel po chodníku, vybočil do silnice, obešel auto poškozeného a pokračoval dál. Neslyšel skřípání plechu, nebo že by tam docházelo k poškození. Když tu postavu poškozenému popsal, poškozený na to reagoval tak, že mu to připomíná pána, který pronásleduje jeho přítelkyni. Ta postava obešla auto jen z jednoho boku. Vstoupila do vozovky a obešla to

auto vozovkou. Neměl ten dojem, že by poškozovala auto. Podle závazného právního názoru odvolacího soudu z odůvodnění zrušujícího usnesení nemůže zdejší soud k rekognici, která byla se svědkem K. provedena, při úvaze o vině obžalovaného přihlídnout, neboť došlo k porušení § 104b odst. 4 tr. řádu, podle kterého není-li možno ukázat osobu, která má být poznána, rekognice se provede podle fotografií. Podle judikatury je jedním z těchto případů situace, že totožnost poznávané osoby ještě není zjištěna. Tato situace však v nyní projednávané trestní věci logicky nastat nemohla, neboť by policejní orgán nemohl zařadit mezi čtyři fotografie obžalovaného. Druhý případ je, že poznávaná osoba je neznámá. Z provedeného dokazování však vyplývá, že obžalovaný se v době konání rekognice zdržoval na adrese trvalého bydliště, a v jeho účasti na rekognici policii naprosto nic nebránilo.

73. Na rozdíl od výpovědi svědka, bylo protokolem o ohledání místa činu ze dne 22. 10. 2013, zjištěno, že na vozidle jsou rýhy po obvodu vozidla mimo nárazníky a střechu. Na LP blatníku je rýha o délce 45 cm. Na LP dveřích je rýha v délce 50 cm. Na LZ dveřích se nachází rýha o délce 70 cm. Na IZ blatníku je rýha o délce 45 cm. Na Z dveřích je rýha o délce 1 m. Na PZ blatníku se nachází rýha o délce 30 cm. Na středu PZ dveřích se nachází rýha o délce 50 cm. Na PP dveřích je vryp o délce 40 cm. Na PP blatníku je vryp o délce 70 cm.
74. Přitom svědek K. vypověděl, že se vracel kolem jedné hodiny se synem domů, a když šli kolem auta poškozeného, tak se podívali a byly tam ty vrypy. Ještě tam byly špony, že to bylo vidět, že je to čerstvé. Poškozená strana vozidla byla ta odlehlá od domu.
75. Pokud svědek K. zjistil vizuálně poškození následný den po obědě a informoval o tom telefonicky svědka H. který měl dorazit na místo k poškozenému autu až někdy odpoledne a poté přivolal policii, soud z výpovědi svědka H. zjistil, že ten den ráno vozem jel, když vzal dceru do školy a pak je nepravděpodobné, že neviděl poškození svého vozidla (podle popisu z protokolu: rýhy po obvodu vozidla mimo nárazníky a střechu), a na dotaz policejního orgánu, zda nemá nějaké podezření či nějaké důkazy (v tu dobu věděl od svědka K. že v noci viděl nějakou postavu motat se kolem auta) uvedl, že nemá.
76. K dalším poškozením neexistují výpovědi očitých svědků, kamerové záznamy, jen indicie poškozených, že viděli obžalovaného v okolí svých bydlišť, a naopak na podporu obhajoby obžalovaného přímá svědectví o jeho pobytu mimo místa činu v době, kterou poškozený H. označil policii jako dobu poškození.
77. Pokud jde o důvody zproštění, soud neshledal všechny znaky přečinu nebezpečného pronásledování podle § 184 odst. 1 tr. zákoníku naplněnými, tedy že zažalovaný skutek není trestným činem. Skutek, spočívající v přečinu pomluvy podle § 184 odst. 1, 2 tr. zákoníku a poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku nemohl přičítat obžalovanému, tedy nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný. Zprostit obžalovaného obžaloby však může soud rozsudkem jen pro jeden z pěti taxativně vymezených důvodů uvedených v § 226 písm. a) až e). Ve výroku zprošťujícího rozsudku musí být uveden konkrétní důvod zproštění, a to pouze jeden (viz § 122 odst. 2). Proto

byl obžalovaný zproštěn pro důvod podle § 226 písm.b) tr. řádu, má-li soud za prokázané, že se skutek vymezený v žalobním návrhu skutečně stal, tedy musí dojít k popsání nebo obdobnému jednání v rámci totožného skutku, a není bezpodmínečně nutné, aby nastal i v žalobním návrhu tvrzený následek jednání či jednání bylo kryto zavěněním obžalovaného (viz R 37/1989-II). Pro tento důvod zproštění je podstatná skutečnost, že v žalobním návrhu vymezené jednání nelze podřadit pod žádnou skutkovou podstatu uvedenou ve zvláštní části trestního zákoníku (viz § 13 tr. zákoníku), a skutečnost, že žalovaný skutek není možno posoudit jako přestupek nebo kárné provinění, neboť v takovém případě je soud povinen postoupit věc podle § 222 odst. 2 (viz R 6/1965). Platí, že pokud možnost projednat přestupek nebo kárné provinění příslušným orgánem již zanikla, nejčastěji pro promlčení, soud věc nepostoupí, ale rozhodne zprošťujícím rozsudkem (viz R III/1964 s. 41 a 42).

78. U postupu podle písm.c) soud nemá prokázané, že skutek spáchal obžalovaný, pokud i po provedení úplného dokazování panují pochybnosti o osobě pachatele trestného činu (nelze jednoznačně uzavřít, že pachatelem je obžalovaný, neboť existuje reálná možnost, že pachatelem je jiná osoba) - § 184 odst. 1,2 tr. zákoníku, nebo je dokonce vyloučeno, že by obžalovaný mohl být pachatelem - § 228 odst. 1 tr. zákoníku (viz R 26/1965), i když je prokázané, že došlo ke skutku vymezenému v žalobním návrhu a že tento skutek je trestným činem.

79. **A adhezním řízení** byli poškození obligatorně odkázáni se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Protože se poškození řádně a včas připojili se svými nároky na náhradu škody nebo nemajetkové újmy k trestnímu řízení a soud obžalovaného zproští obžaloby podle § 226, je vždy povinen současně odkázat poškozeného s celým jeho nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních. Možnost uložit obžalovanému plnit nároky poškozeného v rámci adhezního řízení je vázána výlučně na odsuzující rozsudek, kdy v trestním řízení bylo prokázané, že obžalovaný spáchal trestný čin a poškozeným nárokovaná újma je následkem tohoto trestného činu.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 17.10 2019

JUDr. Milan Rossi, v.r. samosoudce

U S N E S E N Í

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedou senátu v trestní věci obžalovaného **I. A. Č.** nar. **██████████** o opravě výroku rozsudku č.j. 2 T 47/2015-1745 ze dne 17.10.2019 **takto:**

Podle § 131 odst. 1 tr. řádu se ve výroku rozsudku č.j. 2T 47/2015-1745 ze dne 17.10.2019

opravuje nesprávně:

Obžalovaný

I. A. Č.,

nar. **██████████** OSVČ – v oboru zprostředkování obchodu a služeb, trvale bytem **██████████**

se podle § 226 písm b) tr. řádu zproštuje obžaloby státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 27.2.2015 sp.zn. **██████████** pro skutek, že :

přibližně od poloviny dubna 2012, kdy se poškozená **M. D.** poté, co ji chytil pod krkem, silně jí stiskl ruku a křičel na ni, neboť mu sdělila, že se chce odstěhovat, narychlo odstěhovala z jeho bytu, v němž jí v době řešení její obtížné životní situace umožnil obývat jeden pokoj, začal vyhledávat její osobní blízkost na různých místech; od prosince 2012, kdy zjistil, že poškozená má přítele **T. H.** ji nevyžádaně kontaktoval vyčítavými telefonáty i sms zprávami s prosbami o setkání k projednání jejich vztahu, posléze jí telefonicky vyhrožoval, že jí udělá ostudu v práci a zničí jí pracovní i soukromý život, takže poškozená byla nucena změnit své telefonní číslo, načež si zjistil kontakt na **T. H.** a napsal mu e-mail s prosbou o kompenzaci za bydlení poškozené v jeho bytě a v tomto obtěžujícím jednání neustal ani po osobní schůzce s poškozenou a **T. H.** dne 21.12.2012, při které mu poškozená znovu jasně sdělila, že si nepřeje, aby ji nadále kontaktoval, načež nejméně ve dnech 12.6.2013, 14.7.2013 a 3.9.2013 zaslal pod smyšlenými jmény na protikorupční elektronickou adresu ČOI anonymní udání o údajném korupčním jednání poškozené a **Š.** což bylo projednáváno vedením ČOI i Policií ČR, posléze v průběhu podzimu a zimy 2013 rovněž anonymně rozeslal 44 kolegům v zaměstnání poškozené a bývalé manželce pana **H.** e-mail a vhodil do domovní schránky rodičů poškozené dopis, v nichž poškozenou nařkl z mileneckého vztahu s jejím nadřízeným **Š.** z perverzního sexuálního chování a z klientelistických vazeb, přičemž shodný text vložil pod smyšleným jménem na počátku roku 2014 také na facebookový profil **Kavárny** provozované panem **H.** a na facebookový profil nezletilé dcery p. **H. K. H.** a rovněž opakovaně nezjištěným předmětem vytvořil rýhu až na kov v metalickém laku na celé kapotě vozidla poškozeného **T. H.** tov. zn.

Shodu prvopisem potvrzuje Krákorová Petra

Ford Galaxy [redacted], rz [redacted], [redacted] barvy, vin [redacted] parkující v místě jejich bydliště, a to nejprve v průběhu cca 3 týdnů na přelomu února a března 2013 v Praze [redacted], dále dne 21.10.2013 kolem 22.20 hod. a posléze v době od cca 21.00 hod. dne 25.7.2014 do cca 8.00 hod. dne 26.07.2014 v Praze [redacted] čímž majiteli vozu poškozenému 1. [redacted] H. [redacted] způsobil škodu v prvním případě ve výši 50 364,- Kč (z čehož částka 32 520,- Kč byla uhrazena Českou pojišťovnou), ve druhém případě škodu ve výši 20 152,- Kč (z čehož byla Českou pojišťovnou uhrazena částka 18 386,- Kč) a ve třetím případě škodu ve výši 12 801,- Kč (z čehož byla Českou pojišťovnou uhrazena částka 11 801,- Kč), přičemž v důsledku celého jednání obviněného musela poškozená, která měla z obviněného strach i s ohledem na jeho časté střídání emocí, vyhledat pomoc psychoterapeuta,

t e d y měl **j e d n a k** jiného dlouhodobě pronásledovat tím, že mu vyhrožoval jinou újmou, sledovat jej a omezovat jej v jeho obvyklém způsobu života a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých,
měl **j e d n a k** o jiném sdělit nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání a narušit jeho rodinné vztahy,
měl **j e d n a k** poškodit cizí věc a způsobit tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

č í m ž m ě l s p á c h a t

jednak přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm.a),b),d) tr. zákoníku,
jednak přečin pomluva podle § 184 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,
jednak přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že v žalobním návrhu označený skutek je trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr.ř. se poškozená M. [redacted] H. [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] Česká pojišťovna a.s., se sídlem Spálená 75/16, 113 04 Praha 1 a T. [redacted] H. [redacted] o d k a z u j í se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

na správné :

Obžalovaný

[redacted] A [redacted] Č [redacted]

nar. ██████████ OSVČ – v oboru zprostředkování obchodu a služeb, trvale bytem ██████████

se z p r o š ť u j e obžaloby státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 27.2.2015 sp.zn. ██████████ pro skutek, že :

přibližně od poloviny dubna 2012, kdy se poškozená M██████ D██████ poté, co ji chytil pod krkem, silně jí stiskl ruku a křičel na ni, neboť mu sdělila, že se chce odstěhovat, narychlo odstěhovala z jeho bytu, v němž jí v době řešení její obtížné životní situace umožnil obývat jeden pokoj, začal vyhledávat její osobní blízkost na různých místech; od prosince 2012, kdy zjistil, že poškozená má přítele T██████ H██████ ji nevyžádaně kontaktoval vyčítavými telefonáty i sms zprávami s prosbami o setkání k projednání jejich vztahu, posléze jí telefonicky vyhrožoval, že jí udělá ostudu v práci a zničí jí pracovní i soukromý život, takže poškozená byla nucena změnit své telefonní číslo, načež si zjistil kontakt na T██████ H██████ a napsal mu e-mail s prosbou o kompenzaci za bydlení poškozené v jeho bytě a v tomto obtěžujícím jednání neustal ani po osobní schůzce s poškozenou a T██████ H██████ dne 21.12.2012, při které mu poškozená znovu jasně sdělila, že si nepřeje, aby ji nadále kontaktoval, načež nejméně ve dnech 12.6.2013, 14.7.2013 a 3.9.2013 zaslal pod smyšlenými jmény na protikorupční elektronickou adresu ČOI anonymní udání o údajném korupčním jednání poškozené a ███████ Š██████ což bylo projednáváno vedením ČOI i Policíí ČR; posléze v průběhu podzimu a zimy 2013 rovněž anonymně rozeslal 44 kolegům v zaměstnání poškozené a bývalé manželce pana H██████ e-mail a vhodil do domovní schránky rodičů poškozené dopis, v nichž poškozenou nařkl z mileneckého vztahu s jejím nadřízeným ███████ Š██████ z perverzního sexuálního chování a z klientelistických vazeb, přičemž shodný text vložil pod smyšleným jménem na počátku roku 2014 také na facebookový profil Kavárny ██████████ provozované panem H██████ a na facebookový profil nezletilé dcery p. H██████ K██████ H██████ a rovněž opakovaně nezjištěným předmětem vytvořil rýhu až na kov v metalickém laku na celé kapotě vozidla poškozeného "I██████ H██████ tov. zn. Ford Galaxy ███████ rz ██████████ ███████ barvy, vin ██████████ parkující v místě jejich bydliště, a to nejprve v průběhu cca 3 týdnů na přelomu února a března 2013 v Praze ██████████ dále dne 21.10.2013 kolem 22.20 hod. a posléze v době od cca 21.00 hod. dne 25.7.2014 do cca 8.00 hod. dne 26.07.2014 v Praze ██████████ čímž majiteli vozu poškozenému "I██████ H██████ způsobil škodu v prvním případě ve výši 50 364,- Kč (z čehož částka 32 520,- Kč byla uhrazena Českou pojišťovnou), ve druhém případě škodu ve výši 20 152,- Kč (z čehož byla Českou pojišťovnou uhrazena částka 18 386,- Kč) a ve třetím případě škodu ve výši 12 801,- Kč (z čehož byla Českou pojišťovnou uhrazena částka 11 801,- Kč), přičemž v důsledku celého jednání obviněného musela poškozená, která měla z obviněného strach i s ohledem na jeho časté střídání emocí, vyhledat pomoc psychoterapeuta, když

měl jednak jiného dlouhodobě pronásledovat tím, že mu vyhrožoval jinou újmou, sledoval jej a omezoval jej v jeho obvyklém způsobu života a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život, nebo zdraví, nebo o život a zdraví osob jemu blízkých, také měl o jiném sdělit nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jejich zaměstnání a narušit jeho rodinné vztahy a čin spáchal veřejně přístupnou počítačovou sítí a jednak měl poškodit cizí věc a způsobit tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

v čemž byl spatřován přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), d) tr. zákoníku,

a zprošťuje se z tohoto přečinu proto, protože není trestným činem (§ 226 písm. b) tr. zákoníku).

jednak pro přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, 2 tr. zákoníku a jednak pro přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že tento přečin spáchal obžalovaný (§ 226 písm. c) tr. zákoníku).

Podle § 229 odst. 3 tr.ř. se poškozená Markéta Hahnová, nar. 17.4.1979 bytem Školská 316, Sázava, Tomáš Hahn, 8.9.1977, bytem Rousovická 622, Praha 8 a Česká pojišťovna a.s., se sídlem Spálená 75/16, 113 04 Praha 1 a o d k a z u j í se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

V písemném vyhotovení opisů došlo k chybnému přepisu dikce, kterou byl vyhlášen výrok rozsudku v hlavním líčení.

Předseda senátu může kdykoli zvláštním usnesením opravit písařské chyby nebo jiné zřejmé nesprávnosti, k nimž došlo ve vyhotovení rozhodnutí a jeho opisech tak, aby vyhotovení bylo v naprosté shodě s obsahem rozhodnutí tak, jak bylo vyhlášeno. Protože k pochybení došlo při písemném vyhotovování opisů, bylo napraveno tak, jak je uvedeno shora ve výroku usnesení.

P o u č e n í

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost do 3 (t ř í) dnů ode dne oznámení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha 30.01.2020

JUDr. Milan R o s s i, v.r.
samosoudce